

Nr.2014/506/III-5/2024

C ă t r e

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În temeiul art.471 din Codul de procedură penală, vă sesizăm cu

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

vizând următoarea problemă de drept:

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva sentinței pronunțate de judecătorie în materia liberării condiționate este tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării contestației sau tribunalul ierarhic superior judecătoriei care a pronunțat sentința contestată, în a cărei circumscripție se afla locul de deținere la data formulării cererii ?”

Examenul hotărârilor identificate în această materie relevă faptul că instanțele au interpretat și aplicat diferit dispozițiile art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, referitoare la instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva hotărârii pronunțate de judecătorie în materia liberării condiționate.

Se impune precizarea că, situația premisă pe care se grefează problema de drept constă într-o modificare, ulterior învestirii instanței de fond cu cererea de liberare condiționată, a locului de deținere a persoanei condamnate, în sensul că la data formulării contestației împotriva sentinței pronunțate de judecătorie, persoana condamnată se află într-un penitenciar ce este situat în circumscripția altui tribunal, decât cel ierarhic superior judecătoriei care a pronunțat sentința.

Analiza jurisprudenței anexate evidențiază două orientări cu privire la problema de drept pusă în discuție, relevând caracterul neunitar al acesteia :

Într-o primă orientare jurisprudențială, competența de soluționare a contestației formulate împotriva sentinței pronunțate de judecătorie în materia liberării condiționate aparține tribunalului, în a cărui circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării contestației (Anexele 1 - 35).

Această orientare jurisprudențială este exemplificată prin mai multe categorii de hotărâri :

a. Încheieri prin care sunt soluționate conflictele negative de competență ivite între tribunalele în a căror circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării contestației și tribunalele ierarhic superioare judecătoriei care a pronunțat sentința, pronunțate fie de curțile de apel, fie de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a stabilit că instanța competentă să soluționeze contestația formulată în procedura liberării condiționate este tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere a condamnatului la data formulării contestației (Anexele 33 - 35). În anexe, la pct.33 - 35, pentru fiecare cauză, alături de încheierea prin care au fost soluționate conflictele negative de competență au fost atașate și deciziile prin care cele două tribunale și-au declinat reciproc competența.

b. Decizii penale prin care tribunalele în a căror circumscripție se afla locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării contestației, învestite prin declinare de către tribunalele ierarhic superioare judecătoriilor care au pronunțat sentința, soluționează contestațiile (Anexele 1 - 32). În anexe, la pct.1 - 32, pentru fiecare cauză, alături de decizia prin care tribunalul locului de deținere soluționează contestația a fost atașată și decizia de declinare a cauzei pronunțată de tribunalul ierarhic superior judecătoriei care a pronunțat sentința, întrucât, în ambele situații, este relevant criteriul de competență al locului de deținere a condamnatului la data formulării contestației.

În motivarea acestei opinii jurisprudențiale se arată că, potrivit art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, hotărârea judecătoriei poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere, în termen de 3 zile de la comunicare, dispoziții legale prin care are loc o prorogare de competență teritorială de la normele obișnuite, potrivit cărora, contestația se soluționează de tribunalul în a cărui circumscripție se află judecătoria care a pronunțat hotărârea care se contestă (Anexele 3, 12, 20, 22 și 29).

Se mai arată că, norma prevăzută de art.587 alin.3 din Codul de procedură penală stabilește în mod exclusiv competența de soluționare a contestației formulate împotriva hotărârii prin care s-a soluționat cererea de liberare condiționată, în favoarea

tribunalului în circumscripția căruia se află locul de deținere al persoanei condamnate la momentul formulării contestației (Anexele 9 și 11).

De asemenea, se face referire la faptul că dispozițiile art.587 alin.3 din Codul de procedură penală au caracter special, derogatoriu de la regula generală prevăzută de art.597 alin.7 din Codul de procedură penală, deoarece, stipulează că hotărârea judecătorească poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere (Anexele 4, 8, 14, 19, 21, 33, 34 și 35).

În plus, se mai arată că interpretarea în sensul că instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva hotărârii prin care judecătoria a soluționat cererea de liberare condiționată ar fi instanța ierarhic superioară (prin urmare, tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere de la momentul formulării cererii de liberare condiționată), ar fi de natură nu doar să conducă la realizarea unei distincții ce nu rezultă din textul de lege, ci și la lipsirea de efect a normei speciale, prin care a fost reglementată în mod distinct competența de soluționare a contestației formulate într-o astfel de procedură (Anexa 33).

În motivarea hotărârilor care exemplifică această orientare jurisprudențială este invocată și Decizia nr.15/2018, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție pe calea recursului în interesul legii, potrivit căreia, instanța competentă să soluționeze cererile formulate de persoanele condamnate în cursul executării pedepsei este instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere la data formulării cererii. Se apreciază că, potrivit art.597 alin.7 din Codul de procedură penală, în interpretarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție prin Decizia nr.15/2018, competența de a soluționa contestațiile în materie de liberare condiționată aparține tribunalului în a cărui circumscripție se află locul de detenție, la data formulării căii de atac (Anexele 4, 25, 27, 34 și 35).

Într-o a doua orientare jurisprudențială, competența de soluționare a contestației formulate împotriva sentinței pronunțate de judecătoria în materia liberării condiționate, aparține tribunalului ierarhic superior judecătorească care a soluționat cauza în primă instanță, în a cărei circumscripție se afla locul de deținere la data formulării cererii (Anexele 36 - 46).

Această orientare jurisprudențială este exemplificată prin încheieri, prin care sunt soluționate conflictele negative de competență ivite între tribunalele în a căror circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării contestației și tribunalele ierarhic superioare judecătorească care a pronunțat sentința, pronunțate fie de curțile de apel, fie de către Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care s-a stabilit că instanța competentă să soluționeze contestația formulată în procedura liberării condiționate este tribunalul ierarhic superior instanței care a soluționat cauza în primă instanță (Anexele 36 - 46). În anexe, la pct.36 - 46, pentru fiecare cauză, alături de încheierea

prin care au fost soluționate conflictele negative de competență, au fost atașate și deciziile prin care cele două tribunale și-au declinat reciproc competența.

În *motivoarea acestei orientări*, se arată că pentru stabilirea instanței competente să soluționeze calea de atac declarată împotriva hotărârii judecătorești, dispozițiile art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, care prevăd că hotărârea judecătorești poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărui circumscripție se află locul de deținere în termen de 3 zile de la comunicare, trebuie interpretate, în coroborare cu dispozițiile art.597 alin.7 raportat la art.425¹ alin.5 din Codul de procedură penală, și prin prisma Deciziei nr.15 din 17 septembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii (Anexa 41).

Astfel, relevant cu privire la stabilirea competenței teritoriale a instanței este momentul formulării cererii, indiferent că privește competența instanței care judecă în prima instanță cauza sau competența instanței de control judiciar, această interpretare fiind și cea care respectă principiile consacrate de legiuitorul român în materia căilor de atac și, anume, că acestea sunt soluționate de instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat soluția în primă instanță (Anexa 36).

De asemenea, se mai arată că o instanță de control judiciar are posibilitatea legală să soluționeze o cale de atac declarată împotriva unei hotărâri judecătorești pronunțată de o judecătorie ce nu se află în circumscripția sa, doar în situația admiterii unei cereri de strămutare sau în situația desemnării altei instanțe, ca urmare a admiterii unei cereri de abținere sau recuzare, conform dispozițiilor art.68 alin.9 din Codul de procedură penală (Anexa 37).

Referitor la dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii prin Decizia nr.15/2018 (publicată în Monitorul Oficial nr.885 din 22 octombrie 2018), se arată că, în cuprinsul acesteia, se stabilește criteriul locului de deținere în care execută pedeapsa persoana condamnată la data formulării cererii, ca loc de deținere pe baza căruia se determină instanța competentă, astfel încât, transferarea persoanei condamnate ulterior formulării cererii într-un alt penitenciar, nu are aptitudinea de a modifica instanța competentă și nu poate avea ca efect declinarea competenței (Anexele 38 – 43 și 46).

Analiza hotărârilor înaintate de parchetele din subordine, relevă caracterul neunitar al practicii cu privire la competența de a soluționa contestația formulată împotriva hotărârii prin care judecătoria dispune asupra cererii / propunerii de liberare condiționată, ce se observă atât în ceea ce privește hotărârile prin care instanțele de judecată se pronunță asupra propriei competențe, cât și în ceea ce privește regulatoarele de competență, ce sunt soluționate diferit, atât la nivelul curților de apel (Anexa 33 – prima orientare, Anexele 36 –

38 – a doua orientare) cât și la nivelul Înaltei Curți de Casație și Justiție (Anexele 34 și 35 – prima orientare, Anexele 39 – 46 – a doua orientare).

De asemenea, din cuprinsul hotărârilor, se observă că decizia pronunțată pe calea recursului în interesul legii nr.15/2018 nu este de natură a lămuri modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, deoarece argumentele din conținutul acesteia și soluția dispusă sunt invocate atât în motivarea primei opinii jurisprudențiale, atunci când competența este stabilită în favoarea tribunalului în circumscripția căruia se află locul de deținere al condamnatului de la data formulării contestației (Anexele 34 și 35), cât și în ipoteza contrară, atunci când competența este stabilită în favoarea tribunalului ierarhic superior judecătoreiei care a pronunțat sentința (Anexele 38 – 43 și 46).

Problema de drept ce face obiectul prezentei sesizări este și actuală, deoarece din cele 14 încheieri prin care curțile de apel și Înalta Curte de Casație și Justiție au soluționat conflictele negative de competență, 11 au fost pronunțate în 2024, iar 3 în cursul anului 2023.

În cele din urmă, se impune precizarea că dificultățile întâmpinate de instanțe în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, constituie impedimente pentru soluționarea într-un termen rezonabil a cererilor/propunerilor de liberare condiționată.

De exemplu, în cauza nr.20275/302/2022, cererea de liberare condiționată a fost înregistrată pe rolul Judecătoreiei Sectorului 5 București la data de 19 august 2022, iar sentința penală a fost pronunțată la data de 23 septembrie 2022. Contestația înregistrată la Tribunalul București, ca instanță ierarhic superioară judecătoreiei care a pronunțat sentința, a fost declinată la data de 3 noiembrie 2022 către Tribunalul Argeș, în a cărui circumscripție se află locul de deținere al condamnatului la data formulării contestației. Cauza a fost soluționată definitiv de Tribunalul Argeș la data de 15 decembrie 2022, prin respingerea contestației ca rămasă fără obiect, întrucât condamnatul a fost pus în libertate. Se constată, astfel, că de la data înregistrării cererii până la soluționarea definitivă a acesteia a trecut un interval de aproximativ 4 luni, a cărui trecere a lipsit de efecte cererea de liberare condiționată formulată de persoana condamnată (Anexa 4).

De asemenea, în dosarul nr.1945/219/2023, ce a fost soluționat definitiv de Tribunalul Cluj la data de 27 martie 2024, ca urmare a stabilirii competenței de către Înalta Curte de Casație și Justiție, la aproximativ 9 luni de la data formulării cererii (22 iunie 2023), fiind depășit cu 3 luni termenul stabilit de judecătoreie pentru reînnoirea propunerii (Anexa 44).

Un alt exemplu este și dosarul nr.12548/280/2023, ce a fost soluționat definitiv de Tribunalul București la data de 26 februarie 2024 (ulterior stabilirii competenței de către Înalta Curte de Casație și Justiție), prin admiterea contestației formulate de persoana condamnată împotriva sentinței penale nr.1531 din 13 septembrie 2023 pronunțată de Judecătoria Pitești, la aproximativ 7 luni de la data formulării cererii (13 iulie 2023), fiind prelungită în mod nejustificat situația în care se afla persoana condamnată.

Jurisprudența în materie a Înaltei Curți de Casație și Justiție

Din perspectiva deciziilor obligatorii, menite să asigure unificarea practicii judiciare, a fost identificată Decizia nr.15/2018, publicată în Monitorul Oficial nr.885 din 22 octombrie 2018, pronunțată la data de 22 octombrie 2018 de Completul pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin care a fost admis recursul în interesul legii declarat de procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și s-a stabilit că *„instanța competentă să soluționeze cererile formulate de persoanele condamnate în cursul executării pedepsei este instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere la data formulării cererii, indiferent dacă locul de deținere este reprezentat de penitenciarul stabilit inițial sau de penitenciarul stabilit prin transferarea definitivă ori temporară a persoanei condamnate”*.

Jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Nu au fost identificate hotărâri relevante.

Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

Nu au fost identificate decizii relevante cu privire la problema de drept analizată.

Dispozițiile legale relevante pentru lămurirea problemei de drept :

Codul de procedură penală

Art. 425¹ - Declararea și soluționarea contestației

(1) Calea de atac a contestației se poate exercita numai atunci când legea o prevede expres, prevederile prezentului articol fiind aplicabile când legea nu prevede altfel.

(2) Pot face contestație procurorul și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, precum și persoanele ale căror interese legitime au fost vătămate prin aceasta, în termen de 3 zile, care curge de la pronunțare pentru procuror și de la comunicare pentru celelalte persoane, dispozițiile art.411 alin.(1) aplicându-se în mod corespunzător.

(3) Contestația se depune la judecătorul de drepturi și libertăți, judecătorul de cameră preliminară sau, după caz, la instanța care a pronunțat hotărârea care se atacă și se motivează până la termenul stabilit pentru soluționare, dispozițiile art.415 aplicându-se în mod corespunzător.

(4) La soluționarea contestației, dispozițiile art.416 și art.418 se aplică în mod corespunzător; în cadrul acestor limite, la soluționarea contestației împotriva încheierii privind o

măsură preventivă se poate dispune o măsură mai puțin gravă decât cea solicitată sau decât cea dispusă prin încheierea contestată ori se pot modifica obligațiile din conținutul măsurii contestate.

(5) Contestația se soluționează de către judecătorul de drepturi și libertăți, respectiv de către judecătorul de cameră preliminară de la instanța superioară celei sesizate sau, după caz, de către instanța superioară celei sesizate, respectiv de completul competent al Înaltei Curți de Casație și Justiție, în ședință publică, cu participarea procurorului.

(6) La soluționarea contestației se citează persoana care a făcut contestația, precum și subiecții procesuali la care hotărârea atacată se referă, dispozițiile art.90 și art.91 aplicându-se în mod corespunzător.

(7) Contestația se soluționează prin decizie, care nu este supusă niciunei căi de atac, putându-se pronunța una dintre următoarele soluții:

1.respingerea contestației, cu menținerea hotărârii atacate:

- a) când contestația este tardivă sau inadmisibilă;
- b) când contestația este nefondată;

2.admiterea contestației și:

a) desființarea hotărârii atacate și soluționarea cauzei;

b) desființarea hotărârii atacate și dispunerea rejudecării cauzei de către judecătorul sau completul care a pronunțat-o, atunci când se constată că nu au fost respectate dispozițiile privind citarea.

Art. 587 – Liberarea condiționată

(1) Liberarea condiționată se dispune, la cererea sau la propunerea făcută potrivit dispozițiilor legii privind executarea pedepselor, de către judecătoria în a cărei circumscripție se află locul de deținere.

(2) Când instanța constată că nu sunt îndeplinite condițiile pentru acordarea liberării condiționate, prin hotărârea de respingere fixează termenul după expirarea căruia propunerea sau cererea va putea fi reînnoită. Termenul nu poate fi mai mare de un an și curge de la rămânerea definitivă a hotărârii.

(3) Hotărârea judecătorei poate fi atacată cu contestație la tribunalul în a cărei circumscripție se află locul de deținere, în termen de 3 zile de la comunicare. Contestația formulată de procuror este suspensivă de executare.

(4) O copie de pe hotărârea rămasă definitivă se comunică serviciului de probațiune competent, precum și unității de poliție în a cărei circumscripție locuiește cel eliberat.

Art. 597 – Procedura la instanța de executare

(1) Când rezolvarea situațiilor reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței de executare, președintele completului de judecată dispune citarea părților interesate și, în cazurile prevăzute la art.90, ia măsuri pentru desemnarea unui avocat din oficiu. La judecarea cazurilor de întrerupere a executării pedepsei închisorii sau a detențiunii pe viață se citează și administrația penitenciarului în care execută pedeapsa condamnatul.

(2) Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ este adus la judecată.

(2¹) Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ poate participa la judecată în vederea rezolvării situațiilor reglementate în prezentul titlu și prin intermediul videoconferinței, la locul de deținere, cu acordul său și în prezența apărătorului ales sau numit din oficiu și, după caz, și a interpretului.

(3) Participarea procurorului este obligatorie.

(4) După ascultarea concluziilor procurorului și a părților, instanța se pronunță prin sentință.

(5) Dispozițiile cuprinse în titlul III al părții speciale privind judecata care nu sunt contrare dispozițiilor prezentului capitol se aplică în mod corespunzător.

(6) Dispozițiile alin.(1)-(5) se aplică și în cazul în care rezolvarea uneia dintre situațiile reglementate în prezentul titlu este dată în competența instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere. În acest caz, soluția se comunică instanței de executare.

(7) Hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării potrivit prezentului titlu pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară, în termen de 3 zile de la comunicare.

(8) Judecarea contestației la hotărârea primei instanțe se face în ședință publică, cu citarea persoanei condamnate. Condamnatul aflat în stare de detenție sau internat într-un centru educativ este adus la judecată. Participarea procurorului este obligatorie. Decizia instanței prin care se soluționează contestația este definitivă. Prevederile alin.(5) se aplică în mod corespunzător.

Considerăm că este corectă cea de-a doua orientare jurisprudențială, în sensul că instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva sentinței pronunțate de judecătorie în materia liberării conditionate este tribunalul ierarhic superior judecătoriei care a soluționat cauza în primă instanță, în a cărei circumscripție se afla locul de deținere la data formulării cererii.

Potrivit prevederilor art.587 alin.1 din Codul procedură penală, competența de soluționare a cererii / propunerii de liberare condiționată aparține judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere. Textul nu conține detalii referitoare la stabilirea locului de deținere ce determină competența teritorială, în ipoteza în care, pe parcursul soluționării cauzei, persoana condamnată execută pedeapsa în mai multe penitenciare.

Jurisprudența constantă a instanței supreme a statuat că aceste dispoziții legale sunt interpretate în sensul că cererea de liberare condiționată formulată de persoana condamnată intră în competența exclusivă de soluționare a judecătoriei în a cărei circumscripție se află locul de deținere a persoanei condamnate la data formulării solicitării, aspect ce reiese și din dezlegarea dată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Completul

pentru soluționarea recursului în interesul legii, prin decizia nr.15/2018 publicată în Monitorul Oficial nr.885 din 22 octombrie 2018, prin care s-a stabilit că : „Instanța competentă să soluționeze cererile formulate de persoanele condamnate în cursul executării pedepsei este instanța în a cărei circumscripție se află locul de deținere la data formulării cererii, indiferent dacă locul de deținere este reprezentat de penitenciarul stabilit inițial sau de penitenciarul stabilit prin transferarea definitivă ori temporară a persoanei condamnate.”

Competența de soluționare a căii de atac a contestației formulate împotriva sentinței pronunțate de judecătoria este atribuită, potrivit prevederilor art.587 alin.3 din Codul de procedură penală, tribunalului în a cărui circumscripție se află locul de deținere.

Se observă că în conținutul alin.1 și 3 ale art.587 din Codul de procedură penală, legiuitorul folosește aceeași sintagmă - „ în circumscripția căreia / căruia se află locul de deținere” pentru stabilirea instanței competente să soluționeze cererea / propunerea de liberare condiționată, respectiv contestația formulată împotriva hotărârii primei instanțe.

De asemenea, se observă că nici în raport cu această etapă procesuală legiuitorul nu a făcut vreo precizare referitoare la momentul relevant ce ar trebui avut în vedere pentru aplicarea criteriului de competență al locului de deținere, în ipoteza în care pe durata soluționării cauzei persoana condamnată s-a aflat în mai multe penitenciare.

Considerăm că dispozițiile art.587 alin.3 din Codul de procedură penală nu pot fi interpretate disociat de dispozițiile art.587 alin.1 din același cod, iar locul de deținere din circumscripția tribunalului, la care se referă alin.3 al art.587 din Codul de procedură penală, este același cu cel la care se referă alin.1, respectiv locul unde persoana condamnată execută pedeapsa închisorii la data formulării cererii, neavând nicio relevanță, sub aspectul stabilirii competenței teritoriale, locul de deținere a persoanei condamnate la momentul formulării contestației.

Această interpretare este impusă de modalitatea de redactare a dispozițiilor legale constând în prevederea de către legiuitor a aceluiași criteriu de competență atât pentru judecata în primă instanță cât și pentru calea de atac, și de lipsa unor precizări referitoare la consecințele schimbării locului de deținere pe durata soluționării cauzei, aspecte din care deducem că legiuitorul a pornit de la presupunerea că persoana condamnată are același loc de deținere pe toată perioada soluționării cauzei, chestiune care de altfel ar trebui să reprezinte normalitatea în materia executării pedepselor.

De asemenea, considerăm că această interpretare este și cea care respectă principiile consacrate de legiuitorul român în materia căilor de atac și, anume, că acestea sunt soluționate de instanța ierarhic superioară celei care a pronunțat soluția în primă instanță.

Sub acest aspect, este necesar ca dispozițiile art.587 alin.3 din Codul de procedură penală să fie interpretate în coroborare și cu dispozițiile art.425¹ alin.5 din Codul de procedură penală – norma cadru în materia contestației, conform căreia „contestația se soluționează de către instanța superioară celei sesizate”, dar, și cu dispozițiile art.597 alin.7 din Codul de procedură penală, aplicabile tuturor procedurilor judiciare din Titlul V al Codului de procedură penală, conform cărora „hotărârile pronunțate în primă instanță în materia executării potrivit prezentului titlu, pot fi atacate cu contestație la instanța ierarhic superioară”.

Raportat la aceste dispoziții legale, rezultă că art.587 alin.3 din Codul de procedură penală nu derogă de la normele generale, ci, reprezintă o aplicare concretă a acestora, în sensul că în materia liberării condiționate sunt de competența tribunalului ierarhic superior contestațiile formulate împotriva hotărârii judecătorești, criteriul de competență fiind locul de deținere de la momentul formulării cererii inițiale, în ambele situații, atât judecata în primă instanță cât și în calea de atac.

Prin urmare, odată stabilită competența teritorială a instanței de fond în considerarea locului de deținere a persoanei condamnate la data formulării cererii, calea de atac a contestației poate fi judecată doar de către tribunalul ierarhic superior acesteia și nu de către un tribunal căruia nu îi este arondată această instanță de fond.

Având în vedere cele expuse, urmează să constatați că această problemă de drept a primit o soluționare diferită din partea instanțelor judecătorești și, printr-o decizie obligatorie, să stabiliți modul unitar de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, conform art.474 din Codul de procedură penală, în sensul :

„În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.587 alin.3 din Codul procedură penală, instanța competentă să soluționeze contestația formulată împotriva sentinței pronunțate de judecătore în materia liberării condiționate este tribunalul ierarhic superior judecătorești care a pronunțat sentința contestată, în a cărei circumscripție se afla locul de deținere la data formulării cererii”.

**PROCUROR GENERAL,
Alex FLORENȚA**